କେକି ବେଜୋଞ୍ଜି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ

ବନାମ

ବମ୍ବେ ରାଜ୍ୟ

(ଜଫର ଇମାମ, କେ. ସୁବ୍ବା ରାଓ ଏବଂ ରଘୁବର ଦୟାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି)

1960

ନଭେମ୍ବର 18

ଅପରାଧିକ ବିଚାର- ସନ୍ଧାନ- ସାମଗ୍ରୀର ଉଦ୍ଧାର- ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାତବ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା- ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚରାଯାଇନାହିଁ- ଅଭିଯୁକ୍ତ, ପୂର୍ବଧାରଣାଗ୍ରସ୍ତ କି - ପ୍ରାକ୍ଧାରଣା- ମାଲିକଙ୍କ ପରିସରରେ ସେବକ- ମାଲିକଙ୍କ ସାମଗ୍ରୀ ତା' ନିଜ ପାଖରେ ରଖିଛି କି - ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1898 (1898 ର V), ଧାରା 342- ବମ୍ବେ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମ, 1949 (ବମ୍. 1949 ର 25), ଧାରା 65 (b), 65 (f), 66 (b) ।

ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ପରିସରରେ ସନ୍ଧାନ କରିବା ସମୟରେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ମିଳିଥିଲା ଯାହା ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେବକ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉଥିଲା । ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଯେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଏବଂ ବେଆଇନ ମଦ ମିଳିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କୁ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 342 ଅଧୀନରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା, ସେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବେ ଏହି ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଜବତ ହୋଇଥିବା ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ବିଷୟରେ ସେ କିଛି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି; ତେଣୁ ତାଙ୍କ ପରିସରରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ବିଷୟରେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇନଥିଲା, ଯିଏ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଏବଂ ବେଆଇନ ମଦ ଉଦ୍ଧାରର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ବମ୍ବେ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 65 (b), 65 (f), 66 (b) ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରାକ୍ଧାରଣା ପାଇଁ ଧାରା 103 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟବହାର କରିନଥିଲେ ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ (1) ଅଧିନିୟମର ଧାରା 103 ଅଧୀନରେ କୌଣସି ପ୍ରାକ୍ଧାରଣା ଜାତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 103 ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାକ୍ଧାରଣାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାର ସୁଯୋଗକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 342 ଅଧୀନରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚରାଯାଇନଥିଲା (3) ଯେ ଯେହେତୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରାକ୍ଧାରଣା ପାଇଁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 103 ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟବହାର କରିନଥିଲେ, ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷ

1960

କେକୀ ବେଜୋଞ୍ଜି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ବମ୍ବେ ରାଜ୍ୟ

ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ନ ଦେଇ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 103 ଅଧୀନରେ ଜାତ ପ୍ରାକ୍‌ଧାରଣା ଉପରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ତରଫରୁ ଆହୁରି ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ର ଜଣେ ସେବକ; ଯଦି କେହି ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଦଖଲରେ ଥିଲେ, ତେବେ ସେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ପ୍ରାକ୍‌ଧାରଣା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 103 ଅଧୀନରେ ଜାତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

କୁହାଗଲା, ଯେ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 342 ଅଧୀନରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାତବ୍ୟକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ବିବୃତି ଦେଇ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି, ଯଦି ପରିସରରେ ମିଳିଥିବା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଖଲକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ଉପରେ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚରାଯାଇନାହିଁ ତେବେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରତିକୂଳାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ନାହିଁ ।

ବମ୍ବେ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 103 ଅଧୀନରେ ଜାତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାକ୍‌ଧାରଣା ଏହା ଅଟେ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ସେତେବେଳେ ଏକ ଅପରାଧ ସଂଘଟିତ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ବିନା, ଏପରି ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ କୌଣସି ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର, ବାସନକୁସନ, ସରଞ୍ଜାମ କିମ୍ବା ଉପକରଣ ଇତ୍ୟାଦିର କେବଳ ଦଖଲରେ ଥାଏ, ଯେ' ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ କିଛି ପ୍ରମାଣିତ ନ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 103 ଅଧୀନରେ ଉପୁଜିଥିବା ପ୍ରାକ୍‌ଧାରଣା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 65 (f) ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ବଜାୟ ରଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ପ୍ରତି କୌଣସି ପକ୍ଷପାତିତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନଥିଲା ।

ଆହୁରି, ଏହା *କୁହାଯାଇଥିଲା* ଯେ କେବଳ ପରିସରରେ ଥିବା ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ନିଜ ମାଲିକଙ୍କର ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକର ଭୌତିକ ଦଖଲରେ ଥିଲେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ରଖାଯାଇନଥିଲା ।

ଯେଉଁଠାରେ ବମ୍ବେ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମ 65 (f) ଅଧୀନରେ ଏକ ଅପରାଧ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ରହିବା ଏକ ଅପରାଧ ବୋଲି ଧାରା ଅଧୀନରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ ନାହିଁ, ତେବେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 103 ଅଧୀନରେ କୌଣସି

ପ୍ରାକ୍‌ଧାରଣା ଜାତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ନିଜ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ରଖିଥିଲେ ଯାହାର ସେ ସନ୍ତୋଷଜନକ ବିବରଣୀ ଦେଇ ପାରୁନଥିଲେ ।

ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ ମାଲିକଙ୍କ ଦଖଲରେ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଥିବାରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ କର୍ମଚାରୀ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତାଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କୁ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଦଖଲରେ ରଖିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ବୋଲି କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନ ଥିବାରୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଏପରି ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ରର ଦଖଲରେ ଥିଲେ ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 65 (f) ଅଧୀନରେ ଏକ ଅପରାଧ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହେବ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 124/1959

ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 1952-54/P/1958 ରେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ XX ନ୍ୟାୟାଳୟ, ମଜାଗାଓଁ, ବମ୍ବେଙ୍କ ତା 17 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1959 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 411/ 1959 ରେ ପୂର୍ବ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା 19 ଏବଂ 20 ଜୁନ୍, 1959 ରିଖର ରାୟ ତଥା ଆଦେଶରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବି. ଏମ୍. ମିସ୍ତ୍ରି, ରବିନ୍ଦର ନାରାୟଣ, ଏସ୍. ଏନ୍. ଆଣ୍ଡଲେ, ଜେ. ବି. ଦାଦାଚାଞ୍ଜି, ରାମେଶ୍ୱର ନାଥ ଏବଂ ପି. ଏଲ୍. ଭୋହରା ।

ପ୍ରତିବାଦୀ ପକ୍ଷରୁ ନୁର-ଉଦ୍-ଦିନ୍ ଅହମ୍ମଦ ଏବଂ ଆର୍. ଏଚ୍. ଧେବର ।

1960 । ନଭେମ୍ବର 18 । ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ,

ଇମାମ,ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଇମାମ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ।- ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ବମ୍ବେ ନିଷେଧ ଅଧିନିୟମ, 1949 ର, ଯାହା ଏଠାରେ ପରେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଭାବେ ସୂଚିତ ହୋଇଛି, ଧାରା 65 (b), 65 (f) ଏବଂ 66 (b) ଅଧୀନରେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ XX ନ୍ୟାୟାଳୟ, ମଜଗାଓଁ, ବମ୍ବେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ଧାରା 65(b) ଅଧୀନରେ 9 ମାସର ସଶ୍ରମ କାରାବାସ ଏବଂ 1, 000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଧାରାଗୁଡ଼ିକ ଅଧୀନରେ କୌଣସି ପୃଥକ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କୁ ଧାରା 65 (b) ଅଧୀନରେ 6 ମାସର ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 500 ଟଙ୍କା ଜରିମାନାରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଧାରାଗୁଡ଼ିକ ଅଧୀନରେ କୌଣସି ପୃଥକ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇନଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ବିରୋଧରେ ସେମାନେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 65(b) ଏବଂ 66(b)

1960

କେକୀ ବେଜୋଞ୍ଜି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ବମ୍ବେ ରାଜ୍ୟ

ଇମାମ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 103 ରୁ ଜାତ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅନୁମାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଧାରା 81 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 65(f) ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁରୂପଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଧାରା 65(b) ଅଧୀନରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା କାରାବାସ ଏବଂ ଜୋରିମାନା ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଧାରା 81 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 65(f) ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା କାରାବାସ ଏବଂ ଜୋରିମାନା ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ, ଅଗଷ୍ଟ 2, 1958 ରେ, ଖେତୱାଡି 12 ତମ ଲେନର ଧୁନ୍ ମ୍ୟାନସନର ତୃତୀୟ ମହଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କର ଦଖଲାଧୀନରେ ଥିବା କିଛି ପରିସରଗୁଡ଼ିକରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀ ଏଥିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଏକ ମୋଟର ପମ୍ପ ସହିତ ସିଲିଣ୍ଡର ଭିତରକୁ ପବନ ପଶଉ ଥିବାବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଟ୍ୟାଙ୍କ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଏକ ରବର ଟ୍ୟୁବ୍ ଧରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ଏକ ବଏଲର୍ ଥିବା ଏକ ଲୁହା ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥିଲା । ବାଷ୍ପ ତିଆରି କରିବା ଟାଙ୍କି ତଳେ ଏକ ଚୁଲ୍ହା ଥିଲା ଯାହା ଜଳୁଥିଲା । ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ନିକଟରେ ଏକ ବଡ଼ କଳସୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ କହିବାନୁଯାୟୀ, ଏହି ବଡ଼ କଳସୀରେ ବେଆଇନ ମଦ ରହିଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଏକ କାଚ କଳସୀକୁ ରିସିଭର୍ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, 20 ଡ୍ରମ୍ ବେଆଇନ ମଦ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା । ବାଷ୍ପ ତିଆରି କରିବା ଟାଙ୍କିରେ ଚାରି ଗ୍ୟାଲନ୍ ୱାସ୍ ଥିଲା । ଧୋଇବା ପାଇଁ 11ଟି କାଠ ପିମ୍ପା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ପରିସରର ବୈଠକ ଘରେ ଏକ ଛୋଟ କାଚ କଳସୀରେ 20 ଡ୍ରମ୍ ବେଆଇନ ମଦ, 1 ଡ୍ରମ୍ ବେଆଇନ ମଦ ବୋତଲ ଏବଂ 3 ଡ୍ରମ୍ ବେଆଇନ ମଦ ଥିବା ଏକ ତରଳ ପଦାର୍ଥ ପରିମାପକ ବୋତଲ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥିଲା । ଏହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଧାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ *ପଞ୍ଚନାମା* ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବେଆଇନ ମଦ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଥିଲେ ଏବଂ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀମାନ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ବେଆଇନ ମଦ ମଧ୍ୟ ରଖିଥିଲେ ।

ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଯେ କାଚ କଳସୀରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଏବଂ ବେଆଇନ ମଦ ଏବଂ ଦୁଇଟି ବୋତଲ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପରିସରରେ ମିଳିଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମତ ଥିଲା ଯେ ସେଠାରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳୀ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ସେ ଭାବିଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ପରିସରରେ ବେଆଇନ ମଦ ମିଳିଛି ବୋଲି ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ମାମଲାର ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ଏବଂ ଅସନ୍ତୋଷଜନକ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା

1960

କେକୀ ବେଜୋଞ୍ଜି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ବମ୍ବେ ରାଜ୍ୟ

ଇମାମ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ନିରାପଦ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ *ପଞ୍ଚମାନଙ୍କ* ସମ୍ମୁଖରେ ବୋତଲ ଏବଂ କାଚ କଳସୀଗୁଡ଼ିକୁ ମୋହର ଦେଇ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ନଥିରେ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଯେଉଁ ବୋତଲଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ରୋକ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁ ନମୁନା ବୋତଲଗୁଡ଼ିକରେ ୱାସ୍ ରହିଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ରାସାୟନିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ପରୀକ୍ଷକ ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ବୋତଲ ଥିଲା, ଯାହା ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ଏକ ବିବରଣ ଦେଇଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ଏହା ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଧାରା 65 (b) ଏବଂ 66 (b) ଅଧୀନରେ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 103 ଅଧୀନରେ କୌଣସି ପ୍ରାକ୍‌ଧାରଣା ଜାତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଉପରେ ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର କୌଣସି ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ଏକ ଉପକରଣ ଥିଲା ଯାହା ସାଧାରଣତଃ କୌଣସି ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚରାଯାଇନଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 342 ଅଧୀନରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାକ୍‌ଧାରଣାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାର ସୁଯୋଗରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଧାରା 103 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟବହାର କରିନଥିଲେ କାରଣ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ପରିସରରୁ ବେଆଇନ ମଦ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଏହିପରି ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଥିଲା । ଯଦି ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଧାରା 103 ଅଧୀନରେ ଅନୁମାନକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ତେବେ ସେ ଏହାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଯଦି ଆବେଦନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତ ଥିଲା ଯେ ଅନୁସନ୍ଧାନର ଫଳସ୍ୱରୂପ କୌଣସି ବେଆଇନ ମଦ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇନାହିଁ, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏହାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ନ ଦେଇ ଧାରା 103 ଅଧୀନରେ ଜାତ ପ୍ରାକ୍‌ଧାରଣା ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତାଡ଼ି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର କିମ୍ବା ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କରିବା, ରଖିବା କିମ୍ବା ଦଖଲରେ ରଖିବା ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧାରା 65 (f) ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ଅଟେ ।

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିଲା ଯେ ପରିସରରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକୃତ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର କିମ୍ବା ଉପକରଣ ଏପରି ଥିଲା ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ତାଡ଼ି ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ତରଫରୁ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ

ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଦଖଲରେ ଥିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ଧାରା 81 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 65 (f) ଅଧୀନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 65 (f) ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ପାଇଁ କୁପ୍ରରୋଚନା ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଆବେଦନକାରୀ କେବଳମାତ୍ର ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ସେବକ ଥିଲେ । ଯଦି କାହା ପାଖରେ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଥିଲା, ତେବେ ସେ ଜଣକ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କୁ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଅଧିକୃତ କରିବାକୁ ପ୍ରରୋଚିତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 କେବଳ ପମ୍ପ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, ସମ୍ଭବତଃ ତାଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ, ଏବଂ ଯେହେତୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଅଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏହି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 103 ଅଧୀନରେ କୌଣସି ପ୍ରାକ୍‌ଧାରଣା ଜାତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଥମେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ମାମଲା ଉପରେ ବିଚାର କରିବୁ । କୌଣସି ସାକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତାଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କୁ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଅଧିକୃତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏହା ଅନୁମାନ କରିବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହେବ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ ପମ୍ପ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ସେ ତାଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଏପରି କରୁଥିଲେ ଏବଂ କ'ଣ ତିଆରି ହେଉଛି ସେ ବିଷୟରେ ସେ ଜାଣି ନଥାଇପାରନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଆଚରଣରୁ ଯାହା ସନ୍ଦେହ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଥିଲା । ତଥାପି ତାଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିଲା । ସେ କେବଳ ପରିସରରେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଲିକଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ତାଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ନ ଛାଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଭୌତିକ ଦଖଲରେ ଥିଲେ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ବୋଧ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯାହା ସନ୍ଦେହ ଥାଉ ନା କାହିଁକି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ସେ ଏପରି ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ରର ଦଖଲରେ ଥିଲେ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 65 (f) ଅନୁଯାୟୀ ତାହା ଏକ ଅପରାଧ ବୋଲି ଧରାହେବ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଧାରା 103 ଅଧୀନରେ କୌଣସି ପ୍ରାକ୍‌ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଅଛି ଯାହା ପାଇଁ ସେ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବରେ ବିବରଣୀ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଆମ୍ଭେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ର ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେବୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିବୁ ।

ଯେତେଦୂର ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଥିଲା, ଯାହା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ରର ପ୍ରକୃତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି, ସାଧାରଣତଃ ମଦ ଭଳି ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ନଥିରେ ମିଳିଥିବା ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ରର ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ

ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମ୍ଭେ ପରିତୃଷ୍ଟ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବାମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ସାଧାରଣତଃ ତାଡ଼ି ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ, ଏହା ସନ୍ଦେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ତାଡ଼ି ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ କୌଣସି ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି କି ନାହିଁ କାରଣ ତାଡ଼ି କିଣ୍ୱନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ । ଯଦି ତାଡ଼ି କିଣ୍ୱନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ହୋଇନଥାଏ, ତେବେ ଏକ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନାବଶ୍ୟକ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ଯଦି ତାଡ଼ି କିଣ୍ୱନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ କିଣ୍ୱନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ ଏହାକୁ କିଣ୍ୱନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଉପକରଣର ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ନାହିଁ । ତେବେ, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଡ଼ିକୁ ଗରମ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଅମ୍ଳୀଭବନ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏହା ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ଏ ନେଇ ଆମ୍ଭ ପାଖରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଆମ୍ଭେ ଅନୁମାନ କରୁ ଯେ ତାଡ଼ି, ଯେତେବେଳେ ଗରମ ହୁଏ, ଅତ୍ୟଧିକ ଅମ୍ଳୀଭବନ ହୁଏ ଏବଂ ତେଣୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ ଯେ ଏହାକୁ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ଉତ୍ତାପ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ପରିସରରେ ମିଳୁଥିବା ପ୍ରକାରର ଏକ ବିରାଟ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ କରେ ।

ତେବେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 103 ରୁ ଜାତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାକ୍‌ଧାରଣାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚରାଯାଇନଥିଲା । ତଥାପି, ଏହା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 342 ଅଧୀନରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ଏହି ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଜବତ ହୋଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ନିଷିଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ବିଷୟରେ ସେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କର ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଥିଲା, ତେଣୁ ପରିସରରେ ମିଳିଥିବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀର ଅଧିକୃତକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ଦିଗରେ ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅଧିକ କ'ଣ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା ତାହା ବୁଝିବା କଷ୍ଟକର ଅଟେ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ଏହା କହିବା ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ ଯେ ଏହି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିସରରେ ମିଳିଥିବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକୃତ ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ବିଷୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଶ୍ନ ରଖିବାରେ ବିଫଳ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପକ୍ଷପାତିତା ହୋଇଥିଲା ।

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 103 ଅଧୀନରେ ଉପୁଜିଥିବା ଅନୁମାନ ଏହା ଅଟେ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ସେତେବେଳେ ଏକ ଅପରାଧ ସଂଘଟିତ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି, କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ବିନା, ଏପରି ନିଶାର ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ କୌଣସି ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର, ବାସନକୁସନ, ସରଞ୍ଜାମ କିମ୍ବା ଉପକରଣ ଇତ୍ୟାଦିର କେବଳ ଦଖଲରେ ଥାଏ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ କିଛି ପ୍ରମାଣିତ ନ ହୋଇଛି । ଏହା ଅନୁମାନ କରିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ଆବେଦନକାରୀ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକୃତ ପରିସରରେ ମିଳିଥିବା ମଦରନ୍ଧା ପାତ୍ର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

1960

କେକୀ ବେଜୋଞ୍ଜି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ବମ୍ବେ ରାଜ୍ୟ

ଇମାମ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ସାମଗ୍ରୀ ସାଧାରଣତଃ ତାଡ଼ି ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇପାରେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସନ୍ତୋଷଜନକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇପାରିଥାନ୍ତେ । ତଦନୁସାରେ ଆମ୍ଭେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ପ୍ରତିକୂଳାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 65 (f) ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଧାରା 103 ଅଧୀନରେ ଜାତ ପ୍ରାକ୍ଧାରଣା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

ଶେଷରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମ୍ଭ ମତରେ, ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଅନୁଚିତ ଭାବେ କଠୋର ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ର ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କର ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଟିକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ